

Sygn. akt II CK 306/04

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 17 grudnia 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Zbigniew Kwaśniewski

Protokolant Anna Jasińska

w sprawie z powództwa D.M. i Prokuratury Rejonowej w K. działającej na rzecz
D.M.

przeciwko Miastu K.

o przyznanie lokalu socjalnego,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej

w dniu 17 grudnia 2004 r.,

kasacji Prokuratora Okręgowego w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 czerwca 2003 r., sygn. akt [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania i orzeczenia
o kosztach postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 18 czerwca 2003 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego oddalającego powództwo o przyznanie lokalu socjalnego.

Aprobując ustalenia faktyczne i ocenę jurydyczną Sądu pierwszej instancji, Sąd Okręgowy oparł rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach:

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 24 stycznia 2001 r. orzekł eksmisję powódki - a pozwanej w sprawie eksmisyjnej - z lokalu mieszkalnego nr 8 położonego w K. przy. ul. Ś. 5, nie orzekając o lokalu socjalnym. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 9 maja 2001 r. oddalił jej apelację.

Sąd Rejonowy oddalając wyrokiem z dnia 18 marca 2003 r. powództwo w rozpoznawanej sprawie o przyznanie uprawnienia do lokalu socjalnego, powołał jako podstawę prawną rozstrzygnięcia przepis art. 35 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 71, poz. 733) stanowiący, że osobie, o której mowa w art. 14 ust. 4, przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego, jeżeli przed dniem 31 grudnia 2000 r. została objęta orzeczeniem sądowym, chociażby nieprawomocnym, nakazującym opróżnienie lokalu, a orzeczenie to nie zostało wykonane przed dniem wejścia w życie ustawy.

W motywach stwierdził, że wprawdzie w wyroku nakazującym powódce (pозwanej w sprawie eksmisyjnej) eksmisję nie orzeczono o lokalu socjalnym, pomimo obowiązywania wówczas art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali i dodatkach mieszkaniowych, jednakże była ona zastępowana przez adwokata i nie żądała uzupełnienia wyroku.

Uznanie przez Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 2 października 2002 r. TK K 48/01 przepisu art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie lokatorów, w zakresie w jakim wyłącza uprawnienie do lokalu socjalnego osób, o których mowa w art. 14 ust. 4 tej ustawy, jeżeli zostały one objęte orzeczeniem sądowym nakazującym

opróżnienie lokalu wydanym w okresie od 31 grudnia 2000 r. do dnia wejścia w życie ustawy, a orzeczenie nie zostało wykonane, za niezgodny z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji RP, zdaniem Sądu Rejonowego nie powoduje powstania po stronie powódki uprawnienia do lokalu socjalnego.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym zdaniem Sądu Rejonowego brak jest podstawy prawnej do orzeczenia o lokalu socjalnym.

Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powódki, aprobując w pełni pogląd Sądu Rejonowego, poparty przytoczoną argumentacją jurydyczną.

Prokurator Okręgowy w K., działający na rzecz powódki, w kasacji zarzucił naruszenie przepisu art. 386 § 4 k.p.c. przez nie rozpoznanie istoty sprawy. W konkluzji wniósł o uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie kasacji musi uwzględnić zmianę stanu prawnego wprowadzoną ustawą z dnia 9 maja 2003 r. o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów (Dz.U. Nr 113, poz. 1069), która znowelizowała art. 35 ustawy o ochronie praw lokatorów, dostosowując jego treść do powołanego wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Według tego przepisu w brzmieniu obowiązującym od dnia 15 lipca 2003 r. osobie o której mowa w art. 14 ust. 4 przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy została objęta orzeczeniem sądowym, chociażby nieprawomocnym, nakazującym opróżnienie lokalu, lub ostateczną decyzją administracyjną, o której mowa w art. 34, a orzeczenie lub decyzja nie zostały wykonane przed dniem wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z art. 14 ust. 4 ustawy o ochronie praw lokatorów, sąd nie może orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego wobec: kobiety w ciąży, małoletniego, niepełnosprawnego w rozumieniu przepisów ustawy o pomocy społecznej, obłożnie chorych, emerytów i rencistów spełniających kryteria do otrzymania pomocy społecznej, bezrobotnych i osoby spełniającej przesłanki określone przez radę gminy.

W konsekwencji takiego uregulowania, nie można odmówić słuszności zarzutowi naruszenia przepisu art. 386 § 4 k.p.c. Wprawdzie według brzmienia przepisu art. 35 obowiązującego w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy, powódce nie przysługiwało, z uwagi na datę wyroku orzekającego eksmisję, uprawnienie do lokalu socjalnego, jednakże już wówczas przepis ten, właśnie w zakresie w jakim wyłączał uprawnienie do lokalu socjalnego, był uznany powołanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego za niezgodny z Konstytucją. Nie mógł więc stanowić materialnoprawnej podstawy rozstrzygnięcia.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 393¹³ k.p.c.).